DUGOSELSKA KRONIKA

GODINA X

BROJ 128
13. IV. 1977.

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

SA SVEČANOSTI U OBOROVU UPUĆENO JE POZDRAVNO PISMO CK SKH I PREDSJEDNIKU REPUBLIKE JOSIPU BROZU TITU U KOJEM SE PODRŽAVA PRIJEDLOG DA SE DRUG TITO PO TREĆI PUTA PROGLASI NARODNIM HEROJEM

PONOSNI NA POVIJEST

NA SVEČANOSTI JE GOVORIO MILAN MIŠKOVIĆ, ČLAN PREDSJEDNIŠTVA SRH I ČLAN PREDSJEDNIŠTVA CK SKH

Milan Mišković

Komemorativnu svečanost u Oborovu otvorio je Ivica Kulaš, predsjednik Općinske skupštine Dugo Selo. Tom prilikom on je pozdravio sve prisutne i sve preživjele borce Posavskog partizanskog odreda, borce Moslavačke brigade, narodne heroje svih partizanskih jedinica koji su u četvorogodišnjem ratu proljevali svoju krv za slobodu koju danas svi uživamo.

Posebno je pozdravio druga Milana Miškovića, člana Predsjedništva SRH i člana Predsjedništva CK SKH i drugaricu Zorku Lacmanović, sekretara Međuopćinske konferencije SRH — Zajednice općina Zagreb.

Pošto je minutom šutnje odata počast svim palim borcima u narodnooslobodilačkoj borbi, intonirane su himne, za govornicu je stupio Milan Mišković, čiji govor donosimo u nešto skraćenom obliku:

»Narod ovog kraja dobro se sjeća 29. ožujka 1944. kada se ovdje vodila ogorčena borba s daleko nadmoćnijim neprijateljem i kada su ovdje pale brojne žrtve. I pored velikog broja mrtvih, ranjenih i zarobljenih partizana neprijatelj ni ovog puta nije uspio uništiti naše jedinice i narodnooslobodilački pokret na ovom području. U neravnopravnoj borbi došla je do izražaja hrabrost i moral boraca. Neprijateljske jedinice imale su također teške gubitke i njegova »pobjeda« plaćena je skupom cijenom. U toku narodnooslobodilačke borbe mi smo doživljavali i pobjede i poraze, ali snaga naroda bila je takva da nas porazi nisu mogli obeshrabriti. Poslije takvih naših »poraza« neprijatelj je proglašio da smo potpuno uništeni, a mi smo se ponovno javljali jači i snažniji. Narod ovog kraja može biti ponosan na svoje držanje u toku narodne revolucije i na svoj doprinos revoluciji.

U ovoj ravnici, u neposrednoj blizini Zagreba, između Save i brojnih saobraćajnica stvorila se snažna baza narodnooslobodilačkog pokreta i ako je u neposrednoj blizini bila jaka koncentracija ustaških i njemačkih snaga kako političkih tako i vojnih. To je područje oslobođenog teritorija i djelovanja brojnih udarnih grupa, tu su radili organi narodne vlasti, tu je bilo sjedište raznih institucija komunističke partije i antifašističkih organizacija zagrebačkog okruga i drugih, tu je bilo djelo održavanja raznih sastanaka i savjetovanja. Tako razvijeni pokret u ovom kraju imao je jake veze s pokretom u Zagrebu. Preko ovih mjesta u toku rata neprekidno su prolazili partizanski kuriri, ilegalci i partijski radnici u pravcu Zagreba i obratno. Istim tim putem na tisuće radnika, intelektualaca i građana Zagreba odlazilo je u partizane.

To su bila otvorena vrata za odlazak Zagrepčana u pantizane.

Nadalje drug Milan Mišković je rekao: »Ustanak i narodna revolucija rasplamsali su se na ovom mjestu zahvaljujući komunističkoj partiji koja je ovdje djelovala još prije rata — to je bila snaga koja je znala što hoće. Komunistička partija bila je jedina snaga koja je u sudbonosnim danima pozvala narod u borbu za slobodu.

Zahvaljujući jasno zacrtanim ciljevima u toku revolucije izvojevana je pobjeda nad fašističkim okupatorima, ali i nad domaćom vladajućom klasom, tako da smo poslije rata mogli izgraditi onakvo društveno uređenje kakvo nam najviše odgovara.

Za posljednjih trideset godina izgled naše zemlje bitno se izmijenio. Zemlja izrabljivanih seljaka pretvorena je u zemlju industrije i suvremene poljoprivrede. Životni standard stalno je u porastu — to je sve djelo širokih masa radnih ljudi...

U socijalističkom samoupravnom društvu omogućeno je svakom našem građaninu da upravlja svojim radom i rezultatima rada i svim društvenim poslovima. Međutim, samoupravljanje nisu samo prava, kako ga neki shvaćaju, već su to i obveze prema odgovornom izvršavanju radnih obveza i prema nagrađivanju na temelju rezultata rada, u našem društvu moramo još više cijeniti rad i borbu za dohodak na nivou svake radne organizacije.

Naročito je važnost, da u proces samoupravljanja uključujemo mlade generacije, da se od mladosti, još u školskim klupama, uče samoupravljanju u svojim mjesnim zajednicama i organizaciji udruženog rada.

U poljoprivredu sve više prodire mehanizacija koja oslobađa dio radne snage na selu, a ta radna snaga se zapošljava u industriji. Taj proces će se i dalje nastaviti. Individualni poljoprivredni proizvođači izjednačit će se s radnicima u udruženom radu. Da bi ostvarili svoju socijalnu sigurnost, individualni proizvođači morat će maksimalno povećati proizvodnju i plasman proizvoda kroz udruženi rad«.

U završnom dijelu svog izlaganja drug Milan Mišković je rekao:

»33. obljetnica Oborovske bitke proslavlja se u znaku osamdesetpeto rođendana druga Tita, četrdeset godina od njegovog dolaska na čelo KPJ, 40 godina KPH, što je također Titovo djelo. Neka ova godina, u znaku Titova jubileja, bude svima nama podstrek za daljnji rad na unapređenju samoupravnih odnosa u našem društvu. Neka je slava svim onima koji su pali za slobodu ove zemlje. Neka nam još dugo i dugo živi drugi Tito!« — tim riječima za-

(Nastavak na 2. strani)

Polaganje svečane obveze u Oborovu

OBAVIJEST GRAĐANIMA!

14. travnja 1977. u Dugo Selo dolazi štafeta. Svečani miting počinje u 16 sati, a štafeta dolazi točno u 16.30 sati.

Molimo građanstvo da u što većem broju prisustvuje dočeku štafete.

Članovi Seljačke sloge iz Lupoglava bili su spremni za nastup, ali zbog nevremena nisu nastupili

(Nastavak sa 1. strane)

vršio je svoje izlaganje drug Milan Mišiković.

Jadranka Pavlović i Maja Duplić — omladinke OO SSO Dugo Selo zatim su pročitale pozdravni brzojav drugu Titu, čime je svečanost na pozornici bila završena, jer zbog nevremena i hladnoće predviđeni kulturno-umjetnički program nije bilo moguće izvesti.

POLAGANJE ZAKLETVE

Pred spomen-kosturnicom u okviru svečanosti u Oborovu, mladi vojnici, uz prisustvo brojnih građana, društveno-političkih radnika, preživjelih boraca Oborovske bitke i roditelja na najsvečaniji način dali su svečanu obvezu.

Prije svečane obveze položen je vijenac dugoselskog garnizona na grobnicu palih heroja, a zastavni vod dopratio je u svečanom stroju ratnu zastavu na čelo stroja.

Vojničke riječi svečane obveze gromko su odzvanjale kroz Oborovo nošene vjetrom, kišom i snijegom, baš kao i u vrijeme narodne revolucije.

O Oborovskoj bitci vojnicima su govorili: Đuro Trupec i Stjepan Garešić učesnici Oborovske bitke. Mladim vojnicima čestitala je na položenoj zakletvi Danica Lončar, borac i vrlo omiljeni društveno-politički radnik dugoselske općine, a počasni plotun i vojna glazba na svoj način uveličali su ovu svečanost.

PRIGODNE ZNAČKE

Na svečanosti u Oborovu puštene su u prodaju prigodne značke. Inicijator izdavanja značaka bila je Samoupravna interesna zajednica kulture općine Dugo Selo, a izdavač je Narodno sveučilište Dugo Selo.

Autor idejnog rješenja je Milivoj Ciplić.

S. K.

Svečana pozornica u Oborovu

AKCIJA

»Ništa nas ne smije iznenaditi«

Republička konferencija SSRNH i Republička konferencija SSOH i ove godine organiziraju akciju pod nazivom »Ništa nas ne smije iznenaditi« u svim krajevima Hrvatske.

Ostvarujući osnovne ciljeve, da u najraznovrsnijim aktivnostima masovno sudjeluju djeca, omladina, radni ljudi i građani, provjeravajući i obogaćivajući na taj način stečena teorijska i praktična znanja, neophodna za realizaciju koncepcije općenarodne obrane i društvene samozaštite, akcija ima općedruštveni značaj i postoje tradicionalna.

Ovogodišnja akcija »Ništa nas ne smije iznenaditi« bit će još jedan doprinos obilježavanju velikih jubileja 40 godišnjice dolaska druga Tita na čelo KPJ i njegova 85. rođendana, te 40-godišnjice osnutka KPH.

Odbor za općenarodnu obranu i društvenu samozaštitu OK SSRNH Dugo Selo formirao je općinski štab akcije koji će neposredno pripremati i koordinirati tok akcije koja će se održati 23. i 24. travnja ove godine.

Budući je akcija »Ništa nas ne smije iznenaditi« masovna, mobilizatorska i da predstavlja značajan doprinos u cjelokupnoj pripremi stanovništva za općenarodnu obranu i društvenu samozaštitu, pozivamo sve OOUR-e i mjesne zajednice, da se aktivno uključe u njezino organiziranje i provođenje, te da je prihvate kao svoju.

Općinski štab akcije priprema okvirni program akcije, te je u tome potrebna puna suradnja sa svim sudionicima u akciji (MZ i OOUR) da se organiziraju takve aktivnosti u kojima će uz masovno sudjelovanje radnih ljudi i građana doći do izražaja njihova samoinicijativa, maštovitost i kreativnost.

Podsjećamo Vas na neke oblike masovnog sudjelovanja radnih ljudi i građana u ovoj akciji.

U mnogim OOUR-ima, bez prekidanja procesa rada, organiziran je rad pod izvanrednim okolnostima, vršena je provjera funkcioniranja svih elemenata sistema društvene samozaštite, provjeravano je da li su otklonjene ranije uočene slabosti, vršena je proba prelaska na ratne uvjete proizvodnje, itd.

U mjesnim zajednicama aktivnosti su bile vrlo raznovrsne, od aktiviranja i djelovanja jedinica Civilne zaštite, Crvenog križa i dr. (pod pretpostavkom ratnog razaranja i elementarnih nepogoda), preko aktiviranja i provjere djelovanja mjesnih straža, do provjere ostvarivanja ukupnih planova obrane, uključujući i provjeru organizacije snabdjevanja i zbrinjavanja stanovništva u uvjetima privremene zauzetosti naše teritorije od strane agresora, prisilnog napuštanja većih stambenih objekata, itd.

Predsjednik OK SSRNH:
Josip Horvat

PREBAČAJ — 160 POSTO

UPISANO JE 13,6 MILIJARDI STARIH DINARA I PREKO 12 TISUĆA NJEMAČKIH MARAKA

Ovih dana sređuju se završni izvještaji o upisu zajma na području naše općine. Podaci su više nego dobri, jer na petnaest tisuća stanovnika zajam je upisalo preko pet tisuća građana naše općine.

Upisano je 13,680.140,00 dinara i 12.137 njemačkih maraka. Naša općina je imala zaduženje od 8,638.000,00 dinara. Prebačaj iznosi preko 160 posto, gdje nisu uračunati pokloni u iznosu od 105.000 dinara.

Po strukturi upisnika zajam su upisali:

— radnici iz udruženog rada	**9,666.160,00 din.**
— poljoprivrednici	**2,016.030,00 din.**
— zanatlije i druga slobodna zanimanja	**670.400,00 din.**
— ostali	**1,325.550,00 din.**
— građani u inozemstvu	**2.000,00 din.**
	12.137.00 njem. mar.

Na temelju gornjih podataka može se slobodno reći — da je akcija upisa zajma za ceste na području naše općine više nego uspjela, zahvaljujući najširoj političkoj pripremi i podršci svih društveno-političkih organizacija u radnim organizacijama i mjesnim zajednicama. Akcija upisa zajma za ceste uspjela je i zbog visoke svijesti svih naših građana koji u modernizaciji cesta vide svoj prosperitet i bolju budućnost našeg socijalističkog društva uopće.

Sk.

6. travanj 1941. godine

Još uvijek mnogi pamte 6. travanj 1941., kada je izvršen munjeviti napad fašističkih sila na našu zemlju. Tog dana, a bila je nedjelja, bombardiran je Beograd a i željeznička stanica u Dugom Selu. Istodobno su fašističke vojske prešle granicu bez ikakvog otpora starojugoslavenske vojske.

Dva su događaja prethodila napadu na Jugoslaviju i to 25. i 27. ožujak iste godine. 25. ožujka je kraljevska vlada tajno potpisala pristupanje Trojnom paktu, a 27. ožujka organizirane su masovne demonstracije u kojima se izvikivalo »bolje rat, nego pakt — bolje grob, nego rob«. Organizator tih demonstracija bila je komunistička partija, a grupa oficira iskoristila je te demonstracije i izvršila državni udar, a generala Simovića postavila na čelo vlade.

Nepokornost jugoslavenskih naroda Hitler nije mogao oprostiti u vrijeme kad je čitava Evropa bila pod njegovom komandom. Čuvši za demonstracije Hitler je odmah dao nalog svojim oficirima iz generalštaba — da se Jugoslavija što prije zbriše s karte Evrope.

Napad je uslijedio brzo, jugoslavenska vojska nije bila spremna za borbu, kraljevska vlada s blagom odmah je pobjegla u inozemstvo a dio visokih oficira stavlja se u službu neprijatelja i u takvoj situaciji kapitulacija je bila neminovna.

Po unaprijed utvrđenom planu Jugoslavija se komada: od Hrvatske i Bosne stvara se »Nezavisna država Hrvatska«, Slovenija i Banat se priključuju Njemačkoj, Međimurje, Baranja i Bačka dolaze pod vlast Mađarske, Makedonija i dio Srbije pripali su Bugarskoj, Dalmacija, otoci, Crna Gora i dio Kosmeta dolaze pod vlast Italije, a od preostalog dijela Srbije stvorena je Nedićeva Srbija pod vlašću Njemačke.

Takvom podjelom Jugoslavija je zaista nestala s karte Evrope. Organi okupacionih vlasti u svim mjestima počeli su odmah funkcionirati — to je bio početak najtežeg razdoblja u povijesti naših naroda.

Komunistička partija u tim sudbonosnim danima jedina je objedinjavala sve naše narode i u svom proglasu poziva sve da budu spremni u datom trenutku stupiti u odlučni boj protiv fašizma, kapitalizma, okupacije i protiv svake vrste tiranije.

Sk

Program OO SKH Dugo Selo

Na sastanku Sekretarijata i sekretara novoformiranih aktiva Osnovne organizacije Saveza komunista od 2. ožujka ovaj plan je detaljno analiziran i nadopunjen.

Pored ostalog naglašena je važnost radi savjeta potrošača koji do sada postoji samo na papiru, a u praksi ne.

Posebno mjesto u prilogu tog plana ima omladina. U Novom naselju omladina nema igralište, pa igra na cesti u ulici Žrtava fašizma. Nadalje izviđači još uvijek u Dugom Selu ne djeluju, iako ta organizacija ima ogromne odgojne i obrazovne funkcije koje treba iskoristiti. Izviđačku organizaciju treba što prije formirati — to je zadatak svih komunista.

Na području Mjesne zajednice Dugo Selo postoji Mjesna organizacije Saveza komunista i 10 novoformiranih aktiva Saveza komunista.

Sekretarijat Osnovne organizacije Saveza komunista i sekretari aktiva sačinjavaju koordinaciono tijelo, koje je odgovorno za sprovođenje u život zadataka Saveza komunista.

Samo područje koje pokriva Osnovna organizacija Saveza komunista i aktivi specifično je po svim pitanjima, pa je ovo koordinaciono tijelo na svojoj redovitoj sjednici za navedeni period usvojilo plan rada, i to:

I — DELEGACIJA I DELEGATSKI SISTEM

Postići da delegacija i delegatski sistem dođe do punog izražaja. Redovito održavati kontakte i sjednice vijeća delegata i delegacije te odbornika sva tri vijeća i društvenih faktora. Delegati i odbornici da redovito polažu računa svojim biračima i ostvaruju svakodnevne kontakte sa biračima.

Vrednovati rad, a za nerad kritizirati i opozivati.

II — MJESNA ZAJEDNICA I KOMUNALNI SISTEM

Dugo Selo kao mjesto ima svoje specifične složene probleme, a naročito po pitanju komunalnih objekata. Pošto Mjesna zajednica ima svoj zacrtani i objavljeni plan infrastrukture, dužnost je članova Saveza komunista da se bore za izvršenje zacrtanog plana.

Predstoji i daljnja akcija za ostvarivanje plana u više ulica pa je potrebno angažiranje članova Saveza komunista, drugih organizacija i faktora.

Redovita sredstva su manjkava za realizaciju plana, pa su potrebna dodatna ,odnosno dopunski doprinos, koji je raspisan i slijedi drugi — novi. Članovi Saveza komunista moraju biti nosioci izvršenja ovoga plana.

III — SOCIJALISTIČKI SAVEZ RADNOG NARODA

Kao koordinator svih akcija i planiranja uvijek mora biti na čelu svih društvenih zbivanja i kreirati politiku. Članovi Saveza komunista moraju nositi teret rada u Socijalističkom savezu radnog naroda.

Socijalistički savez radnog naroda, ondosno Općinska i Mjesna konferencija mora više koordinirati sa Mjesnom zajednicom u planiranju i kordiniranju, a ne kao do sada.

Organizirati javnu tribinu građana.

IV — SAVEZ SOCIJALISTIČKE OMLADINE

Omasoviti i učevtstiti ovu organizaciju.

Ne dozvoliti uticaj klera u omladinske redove, a preko omladine utjecati i na roditelje na shvaćanje religije kao štetne za ovo društvo.

Ostvariti povezanost omladinske organizacije i škole i pričí rješavanju organizacije izviđača, kako u mjestu tako i u školi. Točno provjeriti koji su uzroci da ova organizacija ne može dobiti svoje mjesto koje joj pripada.

Postići da omladina učestvuje u raspravi i donošenju odluka u svim porama našega društveno-ekonomskog i političkog života. Redovito da prisustvuju zborovima građana, birati ih u sve strukture samoupravljanja uz puno povjerenje. Također da redovito prisustvuju sjednicama vijeća delegata i delegacije.

Formirati aktiv Saveza komunista u omladinskoj organizaciji.

V — AKTIVI SAVEZA KOMUNISTA

Izvršiti točnu evidenciju i popis svih članova Saveza komunista u ulici stanovanja i unijeti ih u spisak rajona kojem pripadaju.

Svaki rajon pored ovoga programa mora naći sebi sadržaj svoga rada i problema koji se tiču dotičnog rajona.

Organizirati takmičenje rajona sa rajonima i voditi računa da se zacrtani planovi što bolje i na vrijeme realiziraju.

Saveza komunista sa programom rada Mjesne zajednice da ne dolazi do mimoilaženja.

Voditi računa da svaki član Saveza komunista bude uključen u akciju SSRN i druge organizacije.

Za nerad članova Saveza komunista u ulici stanovanja na vrijeme obavještavati matičnu organizaciju Saveza komunista.

Uskladiti stavove Osnovne organizacije Saveza komunista i aktiva

Nove OO SSH u Kozinščaku i Prečecu

U subotu 12. 3. na inicijativu rukovodstva MZ u Kozinščaku je osnovana OO SSO. Tridesetak omladinki i omladinaca odazvalo se sastanku na kojem su u vrlo živom razgovoru iznijeli svoje najveće probleme, donijeli program rada organizacije i izabrali rukovodstvo.

Glavna poteškoća mladih Kozinščaka je u tome što nemaju društvenog doma niti bilo kakvog prostora za okupljanje.

Samim tim gubi se i mogućnost održavanja mnogih akcija. Jedan od prijedloga, koji je naišao na punu podršku, bio je da se pokuša suradivati sa OO SSO Lukarišće i tom MZ u kojoj postoji društveni dom. Na taj način mladi Kozinščaka mogli bi održavati, držati tribine, prikazivati filmove i organizirat zabave.

Nadamo se da će uz pomoć društveno-političkih rukovodstava, mjesnih zajednica ta suradnja biti uspostavljena, jer bi se time mnogo dobilo na čvršćem organiziranju naše omladine.

Tjedan dana kasnije, 20. 3. u Prečecu je nakon dužeg prekida ponovno osnovana OO SSO. Na sastanku, kome su prisutvovali društveno-politički radnici ovog sela, izabrano je rukovodstvo organizacije a za predsjednika je izabrana SMOLE STEFICA.

Gmladinci su donijeli okvirni plan rada koji će se, da bi što bolje bio izvršen, uskladiti s planovima ostalih društveno-političkih organizacija.

J. P.

ZA MLADE VOJNIKE

O Dugom Selu i Zagrebačkom partizanskom odredu

U Domu JNA održan je 19. ožujka razgovor s tek prispjelim mladim vojnicima Garnizona JNA Dugo Selo. Gosti ove »male tribine« bili su Ivica Kulaš, predsjednik Skupštine općine Dugo Selo, Stjepan Banilić — Vago, Stjepan Šimunec i Đuro Ban — Mile — borci ovog kraja, te borci Zagrebačkog partizanskog odreda Jovica Mandić, komadant odreda, Josip Benc — Moser, Andrija Ščurić, komadanti bataljona i Pero Popović, oficir za informacije odreda i autor nedavno izašle knjige »Zagrebački partizanski odred«.

Novodošlim »stanovnicima« Dugog Sela dat je kratak pregled dosadašnjeg razvoja i perspektiva općine, a bilo je i riječi o najznačajnijim zbivanjima vezanim uz radnički pokret i narodnooslobodilački rat u Dugom Selu i okolici.

O ratnom putu Zagrebačkog partizanskog odreda govorili su preživjeli borci ovog odreda. Spomenimo uz to da dugoselska kasarna odnedavno nosi ime »Zagrebački partizanski odred«. Kako smo saznali, ovakvi razgovori s mladima vojnicima postat će stalna praksa.

C.

Zahvaljujemo im na visokoj humanoj svijesti

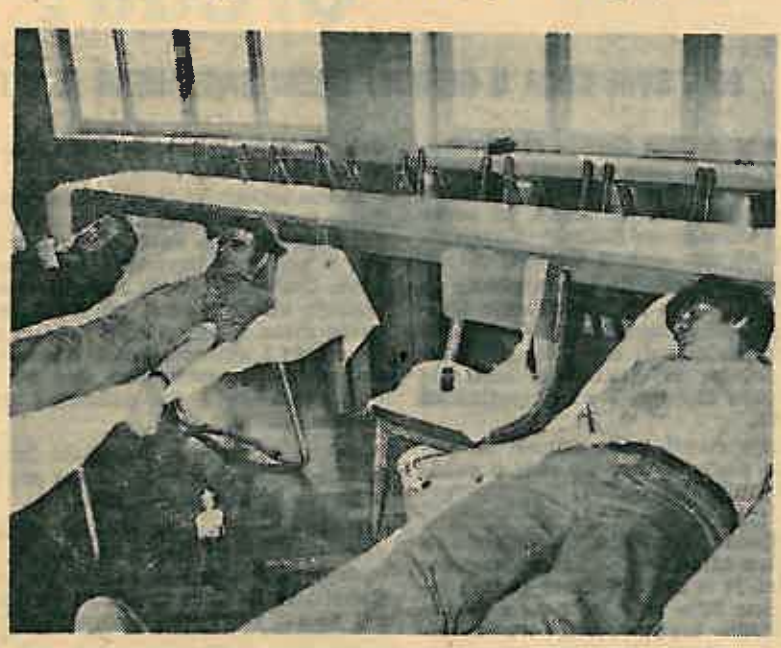

Općinski odbor Crvenog Križa Dugo Selo u suradnji sa Zavodom za transfuziju krvi iz Zagreba organizirao je kao i svake godine dobrovoljno davanje krvi 26. 3. 1977. godine u kojem je sakupljeno 28 litara krvi. Krv je dalo 80 dobrovoljnih davaoca, a to su: Balog Ana, Bogdanović Bogdan, Bešan Josip, Bižec Slava, Broz Slava, Cik Milan, Cindrić Ivan, Cimaš-Grgić Marija, Čovan Katica, Erjavec Albina, Erjavec Vlado, Frigan Josip, Galoši Ankica, Gotal Stjepan, Habeković Ivan, Habečić Mara, Horvat Mladen, Holik Zvonko, Herceg Ankica, Habečić Zvonimir, Harcet Ivan, Jankovec Ivan, Krapec Ivan, Kotarski Zdravko, Kučar Ružica, Končić Ivica ml., Kandučar Željko, Kleinberger Rudolf, Kandučar Vlado, Krmpotić Franjo, Krmpotić Katica, Kerekoviić Jadranko, Kovačić Josip, Kolarić Željko, Lojna Željko, Leskovari Ivan, Lugarić Drago, Mihir Mijo, Meglić Slavko, Muhin Josip, Muhin Slavica, Marković Marija, Mašić Milan, Mašić Dušan, Matešić Marko, Milovanović Milan, Matijaš Dane, Munić Stjepan, Makovica Marica, Novak Stjepan, Pužek Stjepan, Pavlić Mara, Pasinek Rajko, Pasinek Ana, Pavlić Tomo, Pjevac Tihomir, Plašić Ivica, Pavlović Mara, Pavlović Ivan, Pavlić Mijo, Petričević Ivo, Pištolec Stjepan, Relić Marija, Svetec Ružica, Srečić Mara, Suhoritec Marija, Sabljak Milan, Skrba Drago, Tuđa Ivica, Tomic Stjepan, Trnski Berislav, Vinek Vid, Vuić Marija, Vrščak Vinko, Vazdar Bara, Vidak Stjepan, Zovko Boris i 3 nova dobrovoljna davaoca Klobučar Branko, Kalaba Pero i Keleminović Josip.

Zahvaljujemo im na dobroj volji, na plemenitosti i visoko humanoj svijesti, kao i onim dobrovoljnim davaocima koji su se odazvali našem pozivu, a nisu mogli dati svoju krv.

Ovakvim akcijama dobrovoljnog davanja krvi, koje će se organizirati na području Općine Dugo Selo u 1977. godini u IX mjesecu, a u Tvornici »Gorica« Dugo Selo 15. 4., želimo omasoviti dobrovoljno davanje krvi, kako bi doprinjeli, da se spasi život čovjeka, koji je dragocjen za svakog pojedinca, za njegovu porodicu i cijelu društvenu zajednicu. Zahvaljujući suvremenoj medicini, život bolesnog i nesrećenog čovjeka nalazi se u našim rukama i mi ga možemo spasiti dobrom voljom — našom poklonjenom krvi.

OPĆINSKI ODBOR
CRVENOG KRIŽA
DUGO SELO

Predstavljamo vam Mjesnu zajednicu

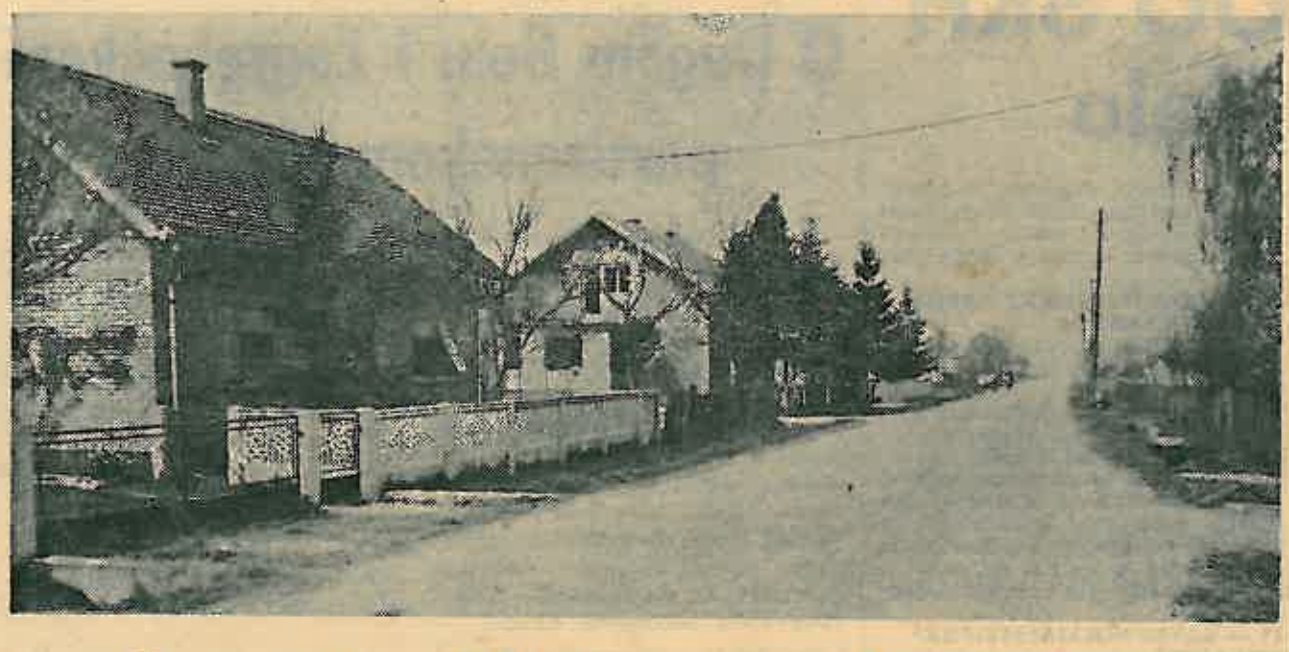

Gornja ili Lupoglavska Greda?

90% SVIH KUĆA U GORNJOJ GREDI SAGRAĐENO JE U POSLJEDNJIH DESET GODINA

Da bi došli u Gornju Gredu treba iz Dugog Sela krenuti u pravcu Božjakovine i dalje prema Gračecu, gdje treba skrenuti desno, pa preko željezničke pruge Zagreb—Koprivnica i odmah smo u Gornjoj Gredi.

Da ne bi došlo do kakve zabune na tabli prije sela ne piše Gornja Greda već piše Lupoglavska Greda. To je paradoks koji treba što prije ispraviti, jer svi stanovnici sela selo nazivaju Gornja, a ne Lupoglavska Greda.

Dvije stvari treba odmah na početku naglasiti kad se radi o predstavljanju sela.

1. Gornja Greda je po riječima Marijana Burušića, predsjednika Mjesne zajednice — novorođeno selo, jer je u zadnjih deset godina izgrađeno 90% svih kuća — a preostalih 10% predstavljalo je nekadašnju Gornju Gredu.

2. Gornja Greda je za narodnooslobodilačku borbu dala iz svake kuće po jednog borca, što je najveći ponos mjesta. S takvim epitetom bi se svako mjesto htjelo podičiti.

Dugoselska kronika je u više navrata obavještavala čitateljstvo o pojedinim akcijama u Gornjoj Gredi posredstvom Josipa Matoka, našeg stalnog suradnika i odbornika Skupštine općine. Sve nas je to ponukalo da se dogovorimo s najodgovornijim predstavnicima za jedan širi razgovor kako bismo što detaljnije prezentirali Mjesnu zajednicu Gornja Greda najširoj javnosti.

Razgovoru su prisustvovali Marijan Burušić, predsjednik Mjesne zajednice, Josip Matok, odbornik općinske Skupštine, Branka Kurtić, predsjednik Socijalističkog saveza, Ivica Burušić, predsjednik aktiva SSO i Barica Bunjko, predsjednica Aktiva žena.

Razgovaralo se o svemu što je bitno za razvoj i prosperitet mjesta uopće i ovdje će se ukratko izložiti sadržaj tog razgovora.

Prije desetak godina Gornja Greda je bilo malo i blatnjavo selo sa svega sedamdnaest kuća, ali što smo već na početku naglasili — gotovo svaka kuća dala je po jednog borca.

Zemljište uz cestu pripadalo je općenarodnoj imovini, pa je općina davala zainteresiranim građanima građilišta za obiteljske kuće.

Novi stanovnici svakodnevno su dolazili, a nove kuće su samo nicale uz cestu.

Danas u Gornjoj Gredi ima sedamdeset novih kuća izgrađenih zadnjih deset godina, što znači da je godišnje u prosjeku izgrađeno po sedam kuća. Svi novopridošli stanovnici su mahom mladi bračni parovi s po dvoje djece. Stanovništvo je relativno mlado i aktivno, jer na osamdeset sedam domaćinstava ima sto i dva zaposlena i još pedeset i pet umirovljenika.

Takva intenzivna izgradnja iznenadila je sve ,a infrastruktura je neminovno bila zapostavljena.

1968. formirana je Mjesna zajednica pred kojom se našlo mnoštvo zadataka. Svi putevi bili su neprohodni trebalo ih je urediti. Danas su svi putovi primjerno pošljunčani. Za pokretanje društvenog rada bila je potrebna prostorija, jer su se svi sastanci održavali po privatnim kućama. Zbog toga je jedna od najznačajnijih akcija u posljednje vrijeme — gradnja društvenog doma. Uz velika odricanja i jedinstvenu akciju svih građana dom je danas pod krovom i već funkcionira. Ovih dana će započeti radovi na uređenju vanjske fasade što će u toku travnja biti dovršeno. Za 1. svibanj predviđa se svečano otvorenje doma.

Vrijednost doma sada se procjenjuje na šezdeset milijuna starih dinara, a dobrovoljnim radom od tog iznosa privređeno je najmanje petnaest milijuna.

Za izgradnju doma svako domaćinstvo dalo je po deset tisuća starih dinara, a isto toliko je svako domaćinstvo dalo za održavanje puteva.

Kod gradnje doma najviše su se angažirali i najviše su dali Marijan Burušić, Ljudevit Gemblec, Ljudevit Runjko i omladina u cjelini. Prije dvije godine dobijeno je zemljište za nogometno igralište tako da sada omladina ima dovoljno mjesta za sport.

I još jedna zanimljivost — u šumi Banciska još iz vremena rata nalaze se njemački rovovi i tranšeje i nekadašnja mitraljeska gnjezda, što je najbolji dokaz da neprijatelj baš nije namjeravao mirom napustiti ovaj kraj, već da ga je trebalo ogorčenom borbom istjerati iz naših krajeva.

Značajni pokazatelji:

Broj stanovnika	368
Domaćinstva	87
Nove kuće u zadnjih 10 godina	70
U radnom odnosu	102
Umirovljenika	55
Poljoprivrednika	5
Učenika	41
Djece predškolskog uzrasta	38
Boraca NOR-a	12

Osim Mjesne zajednice koja provodi komunalne akcije u mjestu, političke pripreme za te akcije provodi Socijalistički savez, Savez komuniste ,omladina i Aktiv žena. Svaka organizacija te pripreme vrši za sebe, a kada se stvari potpuno razjasne onda se ide na masovni sastanak, gdje se svi zajednički upoznaju s problemom prije praktične realizacije zadatka.

Planovi za neposrednu budućnost također su vezani za komunalnu problematiku. Mještani namjeravaju uvoditi plin i vodu — to će također iziskivati veliko odricanje u korist životnog standarda, ali kad je selo složno najvjerojatnije da problema neće biti.

S. K.

Nije sve tako crno

U zadnjem broju Dugoselske kronike pisali smo o ženama koje nisu dovoljno zastupljene u društveno političkim organizacijama i organima društvenog samoupravljanja u mjesnim zajednicama i organizacijama i organima društvenog samoupravljanja u mjesnim zajednicama i organizacijama udruženog rada. To je zaista tako i to je skoro pravilo, ali uvijek ima i izuzetaka — pa evo jednog takvog.

Radi se o Komunalnom poduzeću »Kograp«, koje od dvijestošezdeset radnika ima samo dvadeset žena. Međutim, tih dvadeset žena je vrlo aktivno i nalaze se u svim organa samoupravljanja i društveno-političkim organizacijama.

Nabrojit ćemo samo neke funkcije u samoupravnim i društveno-političkim organima koje obavljaju žene:

— tajnik Konferencije Sindikalne podružnice »Kograp«,
— predsjednik Osnovne organizacije Saveza sindikata zajedničkih službi,
— član Izvršnog odbora Konferencije Sindikalne podružnice »Kograp-a«,
— zamjenik sekretara OO Saveza komunista zajedničkih službi,
— zamjenik predsjednika Zbora radnih ljudi u Zajedničkim službama,
— u Radničkoj kontroli,
— u Odboru za međusobne odnose radnika u udruženom radu,
— u disciplinskoj komisiji,
— u komisiji za stambene kredite.

Nadalje, drugarice iz »Kograp-a« su članovi radničkog savjeta, delegacija i niz drugih organa i foruma izvan »Kograp-a«, što je s obzirom na mali broj žena vrlo pohvalno.

Zbog toga smo i dali naslov »Nije sve tako crno«, jer žene »Kograp-a« svojom angažiranošću zaista demantiraju, ali nažalost samo u »Kograp-u.«

Ovdje treba dodati i to da su to žene uglavnom vrlo mlade što je također jedna velika prednost i preduvjet za društvenu angažiranost.

Te iste žene su nakon završetka građevinskih radova na upravnoj zgradi preuzele dobrovoljnim radom, izvan radnog vremena, kompletno čišćenje i uređenje prostorija prije useljenja.

S. K.

Zalutao sam u Dugom Selu

Vjerujem da mnogo građana općine Dugo Selo izuzev samih mještana, danas dovoljno ne poznaje svoj općinski centar. Svi mi, kada dođemo u Dugo Selo, bilo privatno, bilo službeno, prođemo starom — glavnom ulicom sela, gdje uglavnom obavimo sve poslove. I tu se dosta toga promijenilo u posljeratnim godinama, ali ne toliko da bi čovjek morao zastati i razmisliti, gdje se to on zapravo nalazi. Ta ulica je za nas nešto svakidašnje i neobaziremo se mnogo na nju. Ako krenemo prema želj. stanici, gdje se dosta toga promijenilo, također se ne iznenađujemo mnogo, jer tu ulicu često vidimo prilikom dolaska na sajam.

Nitko od nas i ne pomišlja da postoji još cijelo jedno prijeratno Dugo Selo, kojega mi i ne vidimo hodajući starim ulicama sela. Zove se Novo naselje. No, čini mi se da to ime danas više ne odgovara. To je bilo naselje prije desetak godina. Danas to ime omalovažava dostignuće, veličinu, proširenje i izgradnju Dugog Sela. To se ime danas uklapa u jedinstvenu cjelinu sela, jer se tu ne radi o nekoliko kuća, već o ulici i o ulicama koje se kilometrima mjere, a svaka ima svoje određeno ime.

Prije izvjesnog vremena, tražeći jednu radionu za popravak kućanskih aparata, našao sam se u tom »drugom« selu. Zapanjen sam hodao, tražeći radnju, i ne vjerujući svojim očima, pitajuć se, da li je sve to moguće? No, ulici nikad kraja! Divio sam se tom napretku i arhitekturi građevina. Tek kada sam nakon petnaestak minuta hoda ugledao pred sobom neku šumu, shvatio sam da je to nekadašnji park grofa Draškovića. Crkva je bila daleko iza mene da sam ju jedva vidio, a lijevo od mene iskrsao je kao »pomoćni orjentir« toranj na vatrogasnom domu, što mi je bilo dovoljno da saznam gdje se nalazim.

Polako sam išao na glavnu ulicu i mislio u sebi »Što sve ovaj narod u ovoj zemlji ne učini?«

Ivan Kandučar

SA GODIŠNJIH SKUPŠTINA SINDIKALNIH ORGANIZACIJA

Sindikalne organizacije pred realizacijom Zakona o udruženom radu

Na sjednici Općinskog vijeća Saveza sindikata Dugo Selo od 18. ožujka 1977. godine analiziran je tok održavanja godišnjih skupština sindikalnih organizacija.

Sve godišnje skupštine trebaju se održati do 1. travnja. Izabrani su delegati za II. konferenciju Saveza sindikata Hrvatske. Općinsko sindikalno vijeće na toj konferenciji predstavljat će Đuro Harcet i Krešimir Cimaš.

Također su izabrani delegati za Konferenciju Saveza sindikata Zajednice općina Zagreb. To su Krešimir Cimaš, Đuro Harcet, Franjo Konjić, Sofija Obradović i Katica Hanž.

u Šumariji

Na godišnjoj skupštini Sindikata u Šumariji raspravljalo se o svim vitalnim pitanjima života i rada ovog malog ali vrijednog kolektiva. Samoupravni društveni odnosi u OOUR-a stalno se razvijaju. Postoji sve veći interes radnika da sami odlučuju kod donošenja godišnjih planova, stvaranja dohotka i raspodjeli osobnih dohodaka. Samokritički se raspravljalo o svim uspjesima i neuspjesima kolektiva. Tako je rečeno da je veliki broj bolovanja od kojih su neka neopravdana i da se radno vrijeme ne koristi propisno. Nepovoljna je starosna struktura, samo tri radnika su mlađa od trideset godina, a svi ostali su pedesetogodišnjaci.

Rad u šumarstvu je vrlo težak i naporan, pa ima sve manje mladih ljudi koji se interesiraju za taj posao.

U zadacima koji su navedeni u planu rada Sindikalne organizacija navodimo samo neke:

— upoznavanje radnika sa Zakonom o udruženom radu, veća odgovornost i disciplina, povećati kvalitetu rada i opću produktivnost svakog radnog mjesta ,neopravdane izostanke i bolovanja svesti na minimum, organizirati izlete za članove kolektiva i posvetiti veću pažnju bolesnim članovima.

U kolektivu radi trideset i jedan radnik od kojih je petnaest s kvalifikacijom, a pet je bez kvalifikacije.

U Izvršni odbor izabrani su Petar Bibot, predsjednik, Bolto Bajs, tajnik, Marica Forgač, blagajnik, Tomo Šepec i Franjo Mužek, članovi.

Dio poslova koje obavlja Šumarija:

— njegovanje i pošumljavanje šuma i šumskog zemljišta,

— rasadnici šumskog i ukrasnog bilja, te prodaja sjemena, sadnog materijala, stablašica, ukrasnog bilja lončarica i cvijeća,

— njegovanje i korištenje zaštitnih šuma i šuma s posebnom namjenom (izletišta, rezervati, nacionalni parkovi i sl.),

— podizanje kultura i plantaža rentabilnih vrsta drveća i drveća velikog i brzog prirasta,

— melioracija šuma i šumskog zemljišta,

— konsignacija procjena i doznaka po odobrenim godišnjim planovima čišćenja, proreda i sječa,

— čišćenje i proređivanje šuma i plantaža,

— iskorištavanje i prodaja sporednih šumskih proizvoda, kao što su: kamen, pijesak, glina, zemlja, šumski plodovi, šljunak, šumsko sjeme, gljive, listinac, trava, šaš, trska, rogoz, ljekovito bilje, kora i košarička vrba,

— geodetski premjeri, reambulacija i arondacija za potrebe šumarstva,

— projektiranje saobraćajnica i drugih objekata i nadzor nad izgradnjom objekata,

— iskorištavanje proizvoda plantaža i poljoprivrede,

— uređivanje šuma,

— uzgoj, proizvodnja i korištenje poljoprivrednih kultura,

— uzgoj, njega, zaštita i korištenje divljači, te poslovi uređivanja lovišta kojim upravlja,

— prerada i prodaja glavnih i sporednih šumskih proizvoda,

— otkup i prodaja šumskih proizvoda iz privatnih šuma.

Plan i izvršenje uzgojnih radova:

	Planirano	Izvršeno	%
Pošumljavanje ha	19	31	163
Njega šuma ha	35	17	48
Čišćenje šuma ha	24	3	12

S. K.

u »Tempu« — Dugo Selo

Ciglana

9 ožujka 1977. održana je godišnja skupština osnovne organizacije Saveza sindikata OOUR-a Ciglane u Dugom Selu. Na Skupštini se raspravljalo o životu i radu radnika u ovoj organizaciji koja svoje proizvode ima uzidane u cijelo Novo naselje i niz drugih objekata na području regije.

I pored svih poteškoća s kojima se susretala ova radna organizacija u toku prošle godine, poslovanje se ipak završilo dobro. Osim tehničkih problema i plasmana proizvoda bilo je i subjektivnih poteškoća s pojedincima koji su nesavjesno izostajali s posla ili koristili neopravdano bolovanje.

Od planiranih dvanaest milijuna pekarskih proizvoda ostvarena je proizvodnja od jedanaest milijuna i petstotisuća što je gotovo 100%. Na finansijskom planu rezultati su još bolji.

Na području općine po osobnim dohotcima radnici »Ciglane« se nalaze pri dnu ljestvice ,ali u svojoj grupaciji su u daleko povoljnijem položaju.

Za radnika je osigurana prehrana u vlastitom restoranu s kojim bi se mogle pohvaliti i mnoge druge organizacije.

Organizacija je voljna omogućiti školovanje nekvalificiranim radnicima i to prvenstveno mladim radnicima. Međutim, ti isti radnici nisu za doškolovanje zainteresirani — što iznenađuje.

S mladim radnicima treba najozbiljnije porazgovarati o potrebi doškolovanja kako bi se oni što prije uključili u škole.

Na sportskom polju postignuti su značajni rezultati, a postoje i drugi vidovi rekreacije u obliku izleta i posjeta kazališnim predstavama.

U Izvršni odbor izabrani su Ivo Mravinac, Slavica Novački, Nedžib Nukić, Marija Sabolić, Slobodan Stošić Cvjetin Savić i Bogdan Tomić.

S. K.

u Domu zdravlja

Na Sindikalnoj skupštini u Domu zdravlja nakon izvještaja, jedan od diskutanata bio je i ravnatelj dr. Soljin Josip koji je između ostalog rekao:

»Iako je naš referat bio dosta kratak, to ipak ne znači da nije bilo događaja — svi mi smo svjedoci događaja koji su se odigrali u Domu zdravlja. Sada se situacija mnogo popravila i trebamo se okrenuti prema boljoj budućnosti. Sindikat treba ispuniti mnoge zadatke, koji se primjenom ZUR-a postavljaju pred njega. Sindikat smo svi mi i zajedničkim zalaganjem na radu i dobrim međuljudskim odnosima možemo se nadati napretku u našoj organizaciji«.

Za predsjednika je izabran Petar dr. Todorić, Duško Medić za zamjenika i Marija Dukarić za blagajnika.

S. K.

u Veterinarskoj ambulanti

U Veterinarskoj stanici Dugo Selo održana je redovna Skupština OO Saveza sindikata.

»Osnovni smisao i sadržaj sveukupne aktivnosti sindikata kako na ovoj Skupštini tako i u radu poslije Skupštine treba da bude provođenje i stvaralačka primjena ZUR-a. To se treba ogledati u povećanoj aktivnosti u razvoju samoupravnih socijalističkih odnosa u udruženom radu, u bitci za jačanje reproduktivnih sposobnosti i povećanju dohotka na bazi veće produktivnosti rada . . . « rečeno je u Izvještaju na Skupštini.

Od petnaest zaposlenih polovina je direktno angažirana u delegatskom sistemu društveno-političkih zajednica.

Interesantno je ovdje napomenuti da je »Disciplinska komisija i Komisija radničke kontrole« u proteklom razdoblju obavila značajan posao u otklanjanju nepravilnosti u radu pojedinaca ovog kolektiva«. To je interesantno zbog toga, jer se o radničkoj kontroli sve manje čuje iako je ona dobila svoje mjesto u našem samoupravljanju. Kolektiv je poslovanje završio s pozitivnom finansijskom bilancom što je rezultat maksimalnog zalaganja svakog radnika na svom radnom mjestu. Pozitivno finansijsko poslovanje značajnije je tim više što se u toku 1976 nisu podizale cijene veterinarskih usluga, a uvjeti rada su vrlo teški zbog širokog područja na kojem djeluje Veterinarska ambulanta.

Nadalje pored ostalog naglašena je stambena problematika. Naime, kolektiv je do sada sredstva za stambenu izgradnju ulagao u stanove za službene potrebe u okviru veterinarskih ambulanti. Problem će se pojaviti u trenutku kad će pojedini članovi kolektiva odlaziti u mirovinu, a sada su u službenom stanu. Zbog toga će se morati pronaći mogućnosti da se ubuduće veća sredstva odvoje za ingividualnu stambenu izgradnju i kupnju jednog stana u Dugom Selu. Drugim riječima, to znači, da su radnici Veterinarske stanice sredstva za stambenu izgradnju ulagali u službene stanove za potrebe ambulanti što je od općeg društvenog interesa, a da će prilikom odlaska u mirovinu te stanove morati osloboditi za buduće radnike. Zbog toga se u ovom slučaju očekuje pomoć šire društvene zajednice. Zajam za ceste upisali su svi radnici u visini jednog osobnog dohotka.

Na kraju je izabran Izvršni odbor čiji je predsjednik Stjepan Mikanec, tajnik Mladen Slavić, blagajnik Đurđica Gajić a predsjednik Nadzornog odbora je Ivan Šturm.

S. K.

Iz prošlogodišnje akcije »Ništa nas ne smije iznenaditi« — tekst se nalazi na strani drugoj

Suradnja s Poljacima

U suradnji s Republičkim odborom sindikata radnika poljoprivredne, prehrambene i duhanske industrije Hrvatske, Zagreb, Općinsko sindikalno vijeće Dugo Selo već 2 godine održava kontakte sa sindikatima iz Poljske. Dosad se ta suradnja odvijala sa sindikatom poljoprivrednih radnika Vojvodstva Zielena Gura, a krajem prošle godine preložena je od strane Republičkog odbora sindikata radnika poljoprivredne, prehrambene i duhanske industrije Hrvatske, Zagreb, suradnja sa više sindikalnih organizacija iz Krakova.

Ova suradnja odvijala bi se kroz obostranu razmjenu korištenja slobodnih kapaciteta odmarališta za radnike kao i na kulturno — umjetničkom polju i sportu.

U tom cilju na poziv iz Poljske u Krakowu je boravila delegacija od 4. 12. do 11. 12. 1976. u sastavu: Cimaš Krešimir,Dugo Selo; Dupliić Velimir, Sesvete; i : Jakopović Krunoslav, sekretar OK SSOH Dugo Selo; Solin dr Josip, predsjednik IO SIZ za odmor, rekreaciju i fizičku kulturu Dugo Selo; Jakić Dragutin, predsjednik OO sindikata radnika poljoprivredne, prehrambene i duhanske industrije Dugo Selo i Jelenić Ivica, referent za radnički standard, odmor i rekreaciju »Gorice« Dugo Selo.

Za vrijeme boravka u Krakowu delegacija je vodila razgovore u Sindikatu poljoprivredne, prehrambene i duhanske industrije Vojvodstva, gdje je bio prisutan i predstavnik Republičkog sindikata Poljske zadužen za međunarodne veze, kao i predstavnici više industrijskih kombinata. Razmotrena je mogućnost razmjene KUD, sportskih sastava i omladine.

Osim navedenih razgovora kao gosti Duhanskog kombinata u Krakowu (Nowa Huta), koji inače zapošljava 3.500 radnika, obišli smo kombinat i odmaralište u Rabki i Zakopanima (Karpati), gdje bi naši radnici mogli koristiti odmor. Načelno je dogovoreno da se prva razmjena odmora radnika izvrši između »Gorice« i Duhanskog kombinata.

Sve ove mogućnosti suradnje o kojima smo vodili razgovore, utvrdile bi se prilikom posjete drugova iz Poljske.

Kod posjete Poljskoj delegacija je nosila više prikladnih darova za drugove iz Poljske.

Zakłady Przemysłu Tytoniowego w Krakowie potwierdzają rezerwacje pokoi w O.W. "Piast" w Zakopanem - Kościelisku na turnus od 19.07.-1.08.77 r. dla 50 osób oraz na turnus od 3.08.-16.08.77 r. dla 8 osób, zgodnie z propozycją w piśmie z dnia 24.02.1977 r.

Równocześnie prosimy o zarezerwowanie pokoi dla naszych pracowników w domu wypoczynkowym w Selce na turnus od 1.06.-15.06.77 r.

4 pokoje 2 - osobowe
1 pokój 3 - osobowy
1 pokój 4 - osobowy
1 pokój 5 - osobowy
na turnus od 15.06. - 1.07.1977 r.
3 pokoje 2 - osobowe
na turnus od 1.09.-15.09.77 r.
5 pokoi 2 - osobowych
3 pokoje 3 - osobowe
2 pokoje 4 - osobowe
1 pokoj 5 - osobowy

Serdecznie zapraszamy do Krakowa przedstawicieli Waszych Zakładów i organizacji związkowej w celu zwiedzenia naszych domów wypoczynkowych. Prosimy o podanie terminu przyjazdu oraz potwierdzenie rezerwacji pokoi.

Faksimil pisma iz kojeg se vidi dogovorena suradnja za korištenje godišnjih odmora naših radnika u Zakopanima, a poljskih radnika u Selcu

IZ KNJIŽNICE

Djelo »Sjeverozapadna Hrvatska u NOB-i i socijalističkoj revoluciji«

U 1976. godini izašla je iz štampe knjiga »Sjeverozapadna Hrvatska u NOB-i i socijalističkoj revoluciji«. To je zbornik radova i prikaza znanstvenog skupa, koji je održan 15., 16. i 17. svibnja 1975. godine u Varaždinu. Djelo je štampano u povodu 30-godišnjice oslobođenja naše zemlje. To je društveno-politička akcija dokumentiranja ove hrvatske regije u revoluciji. Razvoj narodne borbe i socijalističke revolucije na ovom području je znanstveno manje istražen. Priloge za ovaj zbornik napisali su učesnici rata i znanstveni radnici.

Bitne oznake djela su socijalne karakteristike, struktura i gospodarski položaj seljaštva, sindikalni pokret, idejno-politički rad, politička previranja, razvoj i djelatnost političkih organizacija, razvoj revolucionarnog pokreta i stvaranje i razvoj narodne vlasti u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.

Ovaj povijesni razvoj narodne revolucije obuhvaća krajeve oko Bjelovara, Podravinu, Moslavinu, Kalnik s okolinom, Hrvatsko zagorje, Varaždin s okolinom, kraj između Drave i Mure, svetsko-zelinsko prigorje, Zagreb, Žumberak, sjevernu Posavinu i Dugo Selo s okolinom.

U pripremanju radova za ovaj zbornik odbor je poštovao jezik i pisanje svakog autora priloga.

Još jedan primjeran vojnik

Još jedan omladinac naše općine postao je nosioc značke primjeran vojnik. Riječ je LATAK VILMOŠU iz Božjakovine, koji je služio vojni rok u jedinici radio-telefonsko-telegrafske veze u VP 7046/13 Prokuplje. Kao dobar vojnik komunista i omladinac nekoliko je puta nagrađivan da bi na kraju, za svoje vladanje i odlične rezultate u nastavi i obuci, dobio najviše priznanje što ga je jedan vojnik može dobiti značku primjeran vojnik.

Drug Latak se vratio iz vojske u Božjakovinu, gdje se uključio u rad OO SSO a isto tako aktivno učestvuju u radu omladine kolektiva »RADE KONČAR« gdje radi kao elektrotehničar.

J. P.

IZ MATIČNOG UREDA

RODENI, VJENČANI i UMRLI u mjesecu ožujku 1977. g.

RODENI: U mjesecu ožujku 1977. nije bilo rođenih.

VJENČANI:

— HRUBI IVICA, strojarski tehničar i BAMBIĆ JASMNIKA, apsolvent ekonomije, zaključili brak 12. 03. 1977. g.

— HORVAT STJEPAN, milicioner i NAJDEK VESNA, domaćica, zaključili brak 12. 03. 1977. g.

— MARŠIĆ FRANO, blagajnik i KOLEDIĆ DRAGICA, krojačica, zaključili brak 19. 03. 1977. g.

— MICUDAJ STJEPAN, automehaničar i HERENDIĆ VESNA, domaćica, zaključili brak 19. 03. 1977. g.

— BALŠIĆ JOSIP, automehaničar i KRUHAK LJUBICA, trgovački pomoćnik, zaključili brak 19. 03. 1977. godine.

— VAJDIĆ IVAN, strojarski tehničar i SEKULIĆ STEFICA, ekonomski tehničar, zaključili brak 19. 03. 1977. g.

— FORČAN MILOŠ, oficir JNA i SANTIĆ SLAVICA, ekonomski tehničar, zaključili brak 26. 03. 1977. godine.

UMRLI:

— Petric Kata, domaćica, stara 73 godine, umrla 21. 02. 1977.

— Bilić Marija, štićenica Zavoda Stančić, stara 28 godina, umrla 22. 02. 1977. g.

— Mitreković Ivan, čuvar kod »Prigorke«, star 60 godina, umro 24. 02. 1977.

— Škreblin Viktor, štićenik Zavoda Stančić, star 40 god., umro 25. 02. 1977. god.

— Marinković Nikola, štićenik Zavoda Stančić, star 28 god., umro 26. 02. 1977. god.

— Petek Kata, domaćica, stara 84 godine, umrla 4. 03. 1977. god.

— Rupert Hinko, mašinski tehničar, star 35 god., umro 4. 03. 1977. godine.

— Brezak Ana ,domaćica, stara 77 godina, umrla 5. 03. 1977. god.

— Štefinovec Tomo, umirovljenik, star 83 god., umro 6. 03. 1977. godine.

— Mihaličica-Jambrek Ivan, poljoprivrednik, star 77 god., umro 9. 03. 1977. god.

— Funtek Marija, domaćica, stara 77 god., umrla 12. 03. 1977. god.

— Banko Miljenko, štićenik Zavoda Stančić, star 18 god., umro 15. 03. 1977. god.

— Korošec Matija, rudar, star 46 god., umro oko 15. 01. 1977. god.

— Đurić Marica, domaćica, stara 81. god., umrla 16. 03. 1977. god.

— Lukinac Stjepan, umirovljenik, star 76. god., umro 17. 03. 1977. g.

— Serment Ivan, radnik kod stroja za pakovanje sjemenskog kukuruza, star 45 god., umro 18. 03. 1977. godine.

— Kolarin Ivan, poljoprivrednik, star 70 god., umro 22. 03. 1977. godine.

— Siletić Marija, domaćica, stara 71 god., umrla 24. 03. 1977. god.

— Tiek-Milković Katica, domaćica, stara 80 god., umrla 25. 03. 1977. godine.

— Pleša Petar, električar, star 43 godine, umro 28. 03. 1977. godine.

MATIČAR:
Klobučar ANTONIJA

MJESNI URED OBOROVO

RODENI: U mjesecu ožujku 1977. godine rođenih nije bilo.

VJENČANI:

— PUŽ ĐURA, poljoprivrednik i BUBANOVIĆ ANA, poljoprivrednik, zaključili brak 2. 03. 1977. god.

UMRLI:

— KOSAK MATO, poljoprivrednik, star 80 god., umro 18. 03. 1977. godine.

MATIČAR:
Vazdar JURAJ

IZLOŽBA

U prošlom broju Dugoselske kronike objavili smo mali oglas o izložbi koja će se održati prigodom Općinskog praznika — 29. ožujka. I zaista, izložba je održana i vrlo je uspjela. Otvorenje izložbe bilo je 25. ožujka u 17,00 sati u Domu JNA. Pred izložbenom dvoranom okupio se veći broj uzvanika i drugarica iz Savjeta za društvenu aktivnost žena. Prigodnu riječ imao je Josip Horvat, predsjednik Općinske konferencije SSRNH — Dugo Selo. On je naglasio vrijednost ove izložbe u etnografskim eksponatima, koji se sve više zaboravljaju i sve više propadaju. Ovakva manifestacija njeguje stare običaje što je od velike vrijednosti i za svaku pohvalu.

Na pozornici su bili izloženi tkalački stan, kolovrat, zipka i starinski krevet. Sve to dalo nam je sliku nekadašnje stare hiže.

Brojni gobleni također su djelovali veličanstveno, jer za goblen 40 x 60 cm treba napraviti nekoliko stotina tisuća bodova, što nimalo nije lako i što ženu maksimalno iscupljuje. Svi gobleni su rađeni na »maski« slika klasičnih majstora.

Dugoselčani su također po prvi puta vidjeli i kompletnu proizvodnju poduzeća »Gorice«, koja je bila postavljena kao da je na proizvodnoj traci. Sude je zaista kvalitetno i u potpunosti odgovara svrsi, a osim toga predstavlja i ukras u svakoj kući.

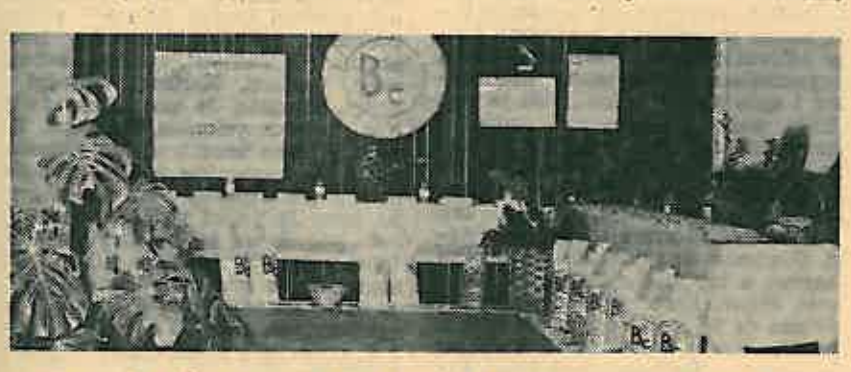

Ništa manji interes posjetilaca nije izostao ni za proizvode Instituta za oplemenjivanje i proizvodnju bilja iz Rugvice. Veličanstveno je djelovalo klasje žita složeno u obliku ikebane.

Klasovi žita bili su razaličiti već prema vrsti pšenice. Posebno su impresionirali klasovi dugi i po dvadeset centimetara. Vjerojatno je dug i strpljiv posao dok se dođe do jedne sorte koja može ići u eksploataciju.

Bile su prikazane i razaličite sorte kukuruza i ostalog bilja koje proizvodi Institut u Rugvici.

Sve u svemu izložba je uspjela, samo je prava šteta što nije duže bila otvorena. Vjerujem da je otvorena i mjesec dana da bi posjetioci dolazili svakodnevno.

S. K.

Posjetioci izložbe mogli su se upoznati i s etnografskim eksponatima koje je prikupio Ivan Kovačić, a koji su izloženi u Domu JNA. Ovdje su izložene stare narodne nošnje i predmeti iz svadbenog običaja. Zadivljuje skladno šarenilo boja koje su naše stare bake s velikim umijećem nekada stvarale. Svaka haljina je drukčije izvezena, a sve zajednički predstavljaju jedan posavski stil.

Dramska sekcija ponovno aktivna

Dramska sekcija kulturno-prosvjetnog društva »Preporoda« Dugo Selo je 25. i 26. izvela predstavu Pere Budaka: »Klupko«. Prva predstava bila je za vojnike, a druga za građanstvo. Režija je povjerena Anđelki Božiković.

Predstava je bila dugo najavljivana, a realizirana je tek sada u oči općinskog praznika — proslava u Oborovu. Ovakvu predstavu zaista nije lako postaviti na pozornicu, jer osim uloga koje nije lako naučiti, postoji još niz glumačkih i scenskih problema koje je trebalo rješavati iz probe u probu.

Što se tiče kvalitete predstave ona je bila dobra i iznad očekivanja. Sve uloge nisu jednake, pa ni svi glumci nisu dali jednaka ostvarenja. Može netko na probama biti izvrstan, a da na pozornici kasnije zbog treme ili nečeg drugog jednostavno zataji. To se redovito događa i profesionalnim glumcima, a da se i ne govori o takvim silnim greškama naših glumaca — amatera. Ocjenjujući takvu predstavu i glumu pojedinaca moramo znati da su to ljudi svi redom u radnom odnosu i da su jedino navečer mogli vježbati. Ti ljudi su svoje vrijeme žrtvovali za opći interes, pa je to u svakom slučaju za pozdraviti.

Ako treba izdvojiti svaku ulogu onda bi to bio Josina. Tu ulogu je tumačio Mirko Krupljanin s puno žara, umijeća i ljubavi. Savka Stevanović također je izvrsno odigrala Rožu. Sve u svemu publika je bila zadovoljna predstavom domaćih snaga, pa je nakon dužeg kulturnog mrtvila ovo predstavljalo jedno osvježenje.

S. K.

Najstariji podaci

U Matičnom uredu u Dugom Selu najstarija matična knjiga datira iz 1858. godine. Na prvoj stranici matične knjige rođenih zapisan je Matija Lukačec, sin Stjepana i Barbare rod. Orlenjak. Matija je rođen 1. siječnja 1858. a kumovi su bili Joannes (čitaj: Ivan) Orlenjak i njegova supruga Helena rođena Kelšin.

U istoj knjizi od 30. lipnja 1877. upisane su Marija i Barbara, blizanke, od Josipa Habeković i Doroteje rođene Bajsić. Otac dviju djevojčica bio je po zanimanju — sekutor.

U knjizi vjenčanih prvi su se zapisali 3. veljače 1858., Emeric Gallović, rođen 1839. i Barbara Sakor, rođena 1842. Mladenci su bili vrlo mladi jer mladoženja je imao jedva devetnaest a mladenka šesnaest godina.

Najstarija matična knjiga označena je kao »svezak V« što znači da postoje još starije knjige ali se one ne nalaze u Dugom Selu, već su predane Državnom arhivu u Zagrebu na čuvanje.

Sk.

Iz škole

Dugo Selo— S. Kraljevec 5:4

Pobjeda nogometne reprezentacije OŠ »Stjepan Bobinec — Šumski« Dugo Selo — rukometno igralište »Jedinstvo«

OŠ »Stjepan Bobinec — Šumski« — OŠ Sesvetski Kraljevec 5 : 4 (3 : 1)

OŠ »S. B. Š.« : Harcet, Novak, Tomašić, Habijanec, Belokušić, Valentić, Perković, Vešligaj, Klarić, i Petrlić.

Strijelci: Klarić 2, Balokušić 2, Valentić 1.

Utakmica je protekla u fer igri, te u većoj nadmoćnosti domaćina. Momčad domaćina je igrala tehnički dotjeranije i bilo je više povezanosti u igri. Pred kraj utakmice se opustila, pa je razlika smanjena. Igrači su igrom zadovoljili, a nitko se nije posebno istakao. Momčad Sesvetskog Kraljevca je igrala fer, ali i dosta brzopleto. Uskoro će početi međurazredno prvenstvo škole. Prvenstvo će se igrati u dvije grupe. I. grupa — VII. i VIII. razredi, II grupa — V. i VI. razredi. Interes među učenicima za to prvenstvo je velik i prvenstvo se očekuje nestrpljivo. Najbolji igrači razreda će igrati u međuškolskom prvenstvu.

Boris Harcet
učenik VIII.c — razreda

Prvenstvo u šahu

U Osnovnoj školi »Stjepan Bobinec — Šumski« održava se školsko šahovsko prvenstvo. Prvo su održane razredna prvenstva u svih 17 odjeljenja viših razreda, a potom su prvaci razreda započeli školsko prvenstvo koje se igra po sistemu svaki sa svakim. Prvenstvo još nije završeno, a najveće izglede za prvo mjesto imaju:

Novaković G., Filipović M. i Sabljak. Od mlađih učenika lijep uspjeh postigao je Todorić Damir.

Odziv na prvenstvo bio je vrlo velik.

Prijavilo se i takmičilo oko 80 učenika i učenica što nam pokazuje da je šah vrlo popularan. Atmosfera na takmičenju bila je prava šahovska. Takmičari su pokazali mnoge lijepe partije igrajući što su bolje znali mogli. Prema onome što smo vidjeli Dugo Selo će imati jak šahovski kadar.

Darko Batišta
Učenik 7c razreda

FELJTON

PIŠE: BRANKO SRUK

U ČAST 40. GODIŠNJICE DOLASKA DRUGA TITA NA ČELO PARTIJE, TE 85. GODINE ŽIVOTA, 65 GODINA NJEGOVA REVOLUCIONARNOG RADA I 40 GODINA OD OSNIVANJA KOMUNISTIČKE PARTIJE HRVATSKE

Neki fragmenti iz političkih borbi pod vodstvom Komunističke partije u dugoselskom kraju

Predsjednik Tito

Nastavak 2.

Već sam ranije pisao o partijskoj organizaciji u Ježevu, Šarampovu, Opatincu, Presekl, nešto o Božjakovini, Lukarišću, ali o Dugom Selu i događajima koji su vezani za partiju i samo Dugo Selo nisam, pa je potrebno da se ovim danima i u ovoj jubilarnoj godini vratimo u prve godine osnivanja Komunističke partije Jugoslavije i na događaje, ljude i godine vezane za Dugo selo.

——Prvi socijalisti

Poznato je da su i u Dugom Selu bile izbile pobune naroda kao i u čitavoj zemlji 1921. godine odnosno uHrvatskoj radi žigosanja konja za vojsku, što je u stvari bio samo povod, a to su bili revolucinarni pokušaji i revolucionarna kretanja koji u ono vrijeme nisu bili pravilno procijenjeni, a niti dovoljno organizirani ,a niti su imali bilo kakav ozbiljniji program i cilj. U tim pobunama i demonstracijama sudjelovali su radnici koji su radili na pilani u Dugom Selu, kao i oni, koji su radili na željeznici, jer se u to vrijeme u Dugom Selu nalazila željeznička ložionica, gdje je bilo dosta radnika zaposleno kao i na Pilani čiji je poslovođa bio komunista pa je imao veliki utjecaj na radnike, a prema sjećanjima Barice Koberec zvao se Veber a po nacionalnosti osjećao se Slovenac. Prvi socijalisti u Dugom Selu bili su prema sjećanjima Marice Kokot udane Dolački, koja je od rane mladosti živjela u kući svoga oca Kokot Mate, pratila i pamtila kasnije i sudjelovala u naprednom radničkom pokretu. Prema njezinom sjećanju prvi socijalisti bili su slijedeći članovi:

Kokot Mato — radnik
Krčmar Josip — krojač
Novak Josip — (Buhin) — radnik
Potočki Ivan — radnik
Sruk Antun — radnik
Novak Stjepan — radnik
Domitar Josip — radnik
Babić Marica i Miško.

To su u stvari bili prvi socijalisti i nosioci napredne misli u Dugom Selu, a neki su od njih kasnije i postali članovi Komunističke partije, kao Kokot Mato, Novak Josip, Domitar Josip, a treba posebno istaći Potočki Ivana koji je nestao u Sovjetskom savezu za vrijeme Staljinovih čistki (o porodici Potočki, posebno o braći Ivanu i Dragutinu, pisat ću u ovom feljtonu u jednom od slijedećih nastavaka i neka mi oproste oni koje možda neću spomenuti ali zato molim da dadu potrebne podatke bilo meni, bilo u tajništvu u općinskom odboru Saveza boraca u Dugom Selu.)

Godine 1921. prilikom pobune i demonstracije naroda u povorci su se nosile dvije crvene zastave. Jednu zastavu nosio je Krčmar Josip, a drugu Kokot Mato. Žandarmerijska stanica nalazila se u to vrijeme u kući Haler Tome u Dugom Selu, pa je bila potrebna i pozvana vojska koja je tukla i prebijala na sve moguće načine. U to vrijeme Kokot Mato radio je na Pilani u Dugom Selu, a vlasnik te Pilane bila je firma Našička, koja je vršila sječu šume u Moslavačkoj gori a i u drugim krajevima naše zemlje, jer je bilo dosta šume i u našem Dugoselskom kraju. Blizina Zagreba, sirovinska baza i komercijalni interes, a posebno jeftina radna snaga, uvjetovali su da Pilana bude locirana baš u Dugom Selu i to odmah pokraj željezničke pruge i željezničke stanice, na onoj drugoj strani prema Rugvici, odnosno gdje su živjeli a i danas žive obitelji Vrapci.

Kokot Mato je rođen u Dugom Selu 1884. godine i to u kući koja se nalazila na mjestu gdje se danas nalazi pošta. Bio je nepismen čovjek, ali neobično bistar po prirodi, pa je posebno pamtio sve ono što bi drugi čitali i po naravi je bio vrlo nemiran i revolucionaran duh, tako da ga je nepravda, bijeda i težak život radnika i seljaka teško pogađala.

Naš je seljak u ono vrijeme teško živio jer je skoro sva zemlja pripadala crkvi i grofu Draškoviću, koji su uglavnom bili vlasnici velikih posjeda. Tu se posebno isticao u borbi protiv Komunističkog pokreta i napredne misli pop Horvat, kojega su naši ljudi zvali Pišta. Kokot je radio na željeznici od 1912. godine do 1918. godine gdje je suspendiran i gdje je izgubio pravo glasa i to doživotno, pa je znao među radnicima govoriti »Ja ne trebam glasati, ali ćete propasti i bez moga glasa«, mislio je na ondašnju vlast žandara i kundaka. To je u stvari bila vlast Velikosrpske buržoazije, kako je to u svome historijskom predavanju učenicima partijske škole u Kumrovcu ovih dana govorio drug Tito, kada je držao predavanje o historiji naše partije. Od 1919. godine radio je na pilani. Radnike, koji su radili na pilani, organizirao je Potočki Ivan, koji se isticao svojim političkim i organizatorskim sposobnostima. Sastanci su se održavali kod Kokota na Šaškovcu ili pak kod Potočki Ivana, brata Ljubice Benčić. Materijali su dolazili iz Zagreba koje je čitao ili Novak Josip — Buhin ili pak Potočki. Novak Josip je bio veoma načitan čovjek, a proučavali su materijale i u klijeti Potočki Ivana. Te materijale je također čitala na sastanku i Marica Babić. Rad se odvijao pod vrlo teškim uvjetima, jer je partija bila stalno proganjana a posebno njeni aktivni članovi. Jedan od glavnih organizatora borbe protiv Komunista i opće napredne misli bio je pop Pišta, koji je čitave noći kartao i lumpovao u gostionici pri Curišu koja sve tada nalazila u kući Marka Žarkovića. Pišta je jednom zgodom zakartao i svoje konje, fijaker pa čak i kočijaša, šekutera i zvonara. Stari Dugoselci znaju s kim je obično kartao, a taj je bio malen čovjek i vrlo šaljiv. Pišta je išao čak tako daleko da je jednom zgodom htio iz pištolja ubiti Kokot Matu kada su se susreli u Dečkanekovoj šumi. Pišta je obično išao na jahanje s groficom Margaretom, ali je ta Dugoselska kontesa spasila Kokotu život kada je Pišti rekla i tresnula ga korbačem kao konja: »Zar te nije stid, i kakav si ti svećenik da bi ubio oca troje djece«.

Kokot Mato i Novak Josip — Buhin uhapšeni su radi širenja propagande i rada protiv države 1922. godine te odvedeni u Beograd u poznato mučilište komunista Glavnjaču. Ječno vrijeme su bili u samici, a u to vrijeme također nalazio se u zatvoru i tadašnji sekretar partije Dr Sima Marković. Jednom prilikom Marković je doveo Kokota i Novaka u svoju sobu, gdje im je govorio o Partiji, o komunizmu kao i o tome da svoju djecu treba da daju u proletere i da se bore za interese radničke klase, što je u stvari po izlasku iz zatvora Kokot i učinio. Tako su sva njegova djeca vrlo aktivno učestvovala u radničkom pokretu gdje su imali značajne uloge kako Stjepan, Marica i Miško, Posebni zadatak je kasnije imao Stjepan, koji je održavao lično vezu sa drugom Titom, osiguravao mu stanove i potrebne kurire o čemu ćemo također pisati u jednom od slijedećih nastavaka u ovom feljtonu.

Žena Kokota Marija rod. Lukinac, kad bi se održavali sastanci u njihovoj kući i proučavali materijali, zastirala je prozore dekama i pazila da netko od nepoželjnijih ne bi primijetio da se u ovoj kući nešto zbiva. Tako je Kokot Mato poslije izlaska iz Glavnjače živio i radio u Dugom Selu sve dok nije teško obolio na bubrege, pa je prebačen u Zagreb u bolnicu gdje je i operiran. Obzirom na njegovo teško stanje umro je 15. veljače 1937. godine. Tada su mu već djeca Marica i Stjepan živjeli i radili u Zagrebu. To je bio prvi pogreb bez popa i prvi pogreb gdje se je pjevala Internacionala. Ovo mi je također potvrdio i Kokot Matija sin Miška iz Dugog Sela koji je zajedno sa svojim ocem prisustvovao pogrebu Internacionalu je pjevalo pjevačko radničko društvo »Jednakost«. Na pogrebu je bilo 68 uglednih građana iz Dugog Sela, a koje je sve prebrojila Marica Babić. Najugledniji građani Dugog Sela bili su na pogrebu, većinom napredni ljudi obrtnici, ugostitelji, radnici, seljaci napr. Gerberi, Krčmari, Potočki i drugi. Njegova je posljednja želja bila da bude pokopan bez popa. To je bilo teško urediti u ono vrijeme, hajke na komuniste ,ali je to uspio urediti sin Stjepan. Sam čin pogreba imao je veliki politički značaj i sam pogreb uz veliki broj ljudi uz Internacionalu, koja je odzvanjala zagrebačkim grobljem Mirogoj i čije su se melodije čule daleko, bio je veličanstven, tako da se o tome pričalo ne samo u Dugom Selu nego i u Zagrebu.

Ispred povorke Kokot Mate išla je glazba koja je svirala zapravo jednom umrlom pukovniku a iza pogrebne povorke išla je također glazba koja je svirala jednom poginulom tramvajcu. Tako je sam čin pogreba uz zvukove internaiconale, uz zvukove ove glazbe, uz prisustvo veliki broj naših ljudi bio veličanstven ! Kokot je dostojno pokopan na zagrebačkom groblju Mirogoj. I mi svi dugoselčani kličemo — slava mu.

Nastavlja se:

Mato Kokot, zatvorenik Glavnjače

OGLASI

Prodajem kombiniranu sobu: ormar, vitrina, komoda i tri fotelje i stol.
Upitati u Graberju, u kiosk trgovini.

Jeftino prodajem osobni automobil marke AMI-8 proizveden 1973. godine sa 65.000 pređenih kilometara. Upitati svaki dan poslije 15 sati na adresu: Josip Trupec ml., Braće Bobinec 12, Dugo Selo.

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo .Izlazi svakog 10. i 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo selo, Ulica braće Bobinec broj 15, tel 72-219 Glavni i odgovorni urednik: JOSIP HORVAT. Urednik lista STJEPAN KOVAČ, Dugo Selo ,Ulica Ivana Gorana Kovačića 8. Uređuje uredivački odbor: Ivan Vranić, Stjepan Kovač, Krunoslav Jakopović, Maja Crnić, Stjepan Turčinec, Dragutin Jakić, Josip Trupec i Josip Horvat. Tisak: IBG — tiskara »Zagreb«, Zagreb, Preradovićeva 21—23. Cijena pojedinom broju 2,00 dinara. Pretplata tromjesečna 15,00 dinara, polugodišnja 30,00, godišnja 60 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br 30111-603-6553 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.